

vilkår, men hvor påbudet kan hæves på stedet. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis påbudet om nedsættelse af belægningsgraden alene skyldes, at producenten ikke har efterkommet et påbud om at installere en alarm, der kan advare om svigt i vitale ventilationsystemer i den pågældende besætning. I det øjeblik alarmen er installeret og konstateret funktionsdygtig, vil påbudet i givet fald kunne hæves straks.

I andre situationer vil det imidlertid være nødvendigt at lempe påbudet ved at fastsætte nærmere vilkår for at øge belægningsgraden igen i stedet for helt at ophæve påbudet. Det vil formentlig navnlig være tilfældet, hvor påbudet skyldes, at producentens driftsledelse ikke har været tilstrækkelig god til at sikre kyllingernes velfærd ved den maksimale belægning, og hensynet til kyllingerne derfor tilsiger, at belægningen kun øges gradvist og under løbende tilsyn af fødevareregionen.

Hvis producenten tilsidesætter eventuelle vilkår, som fødevareregionen i medfør af denne bestemmelse har fastsat som betingelse for, at producenten må øge belægningsgraden igen, kan vedkommende producent straffes for at overtræde påbudet, jf. lovforslagets § 21, stk. 1, nr. 2.

Bestemmelsen svarer til § 7, stk. 6, i arbejdsgruppens lovudkast, jf. delrapportens afsnit VIII.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 10.

Til § 14

Den foreslåede bestemmelse indeholder regler om producentens adgang til at klage til Justitsministeriet over fødevareregionernes påbud i medfør af forslaget § 11, § 12, stk. 1, og § 13. Af hensyn til hurtigst muligt at kunne sikre dyrenes velfærd, foreslås det, at klage ikke tillægges opsættende virkning.

Bestemmelsen svarer til § 7, stk. 7, i arbejdsgruppens lovudkast, jf. afsnit VIII i arbejdsgruppens delrapport.

Der henvises i øvrigt til pkt. 10.1.4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 15

Bestemmelsen giver justitsministeren hjemmel til administrativt at fastsætte nærmere regler om kontrol af huse (jf. §§ 10-13), herunder om krav til redegørelsen (jf. § 11), tidsfrister mv., og om hvornår forholdene bør give anledning til indgriben fra fødevareregionerne.

Idet fødevareregionerne henhører under Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, foreslås det, at justitsministeren forud for udstedelse af sådanne regler

skal forhandle med ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri herom. Henset til de alvorlige økonomiske konsekvenser, krav om udbedring af nærmere bestemte forhold og nedsættelse af belægningsgraden kan have for den enkelte producent, foreslås det, at der til lige skal ske forhandling med de organisationer, der efter justitsministerens skøn særlig berøres af reglerne, jf. også princippet i dyreværnslovens § 4, stk. 4.

Hvis lovforslaget vedtages, agter justitsministeren at udstede regler svarende til de af arbejdsgruppen i delrapportens afsnit IX foreslåede regler om kontrol af huse mv. Justitsministeriets udkast til bekendtgørelse om hold af slagtekyllinger og rugæggsproduktion indeholder i §§ 10-13 med tilhørende bilag sådanne regler, jf. bilaget til dette lovforslag. Da Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri og Det Danske Fjerkræraad har været repræsenteret i arbejdsgruppen, anses forhandlingsforpligtelsen for opfyldt.

Bestemmelsen svarer til § 7, stk. 8, i arbejdsgruppens lovudkast, jf. delrapportens afsnit VIII.

Der henvises i øvrigt til pkt. 10.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til § 16

Gennemførelsen af den besætningskontrol, som er foreslået i §§ 10-13, forudsætter adgang til de enkelte kyllingehuse og øvrige produktionsanlæg. For at kunne gennemføre en effektiv kontrol af kyllingernes velfærd, herunder navnlig ved den foreslåede stikprøvekontrol, må fødevareregionen kunne gennemføre uanmeldte besøg og derfor have adgang til de lokaliteter, hvor kyllingerne opholder sig, og hvor produktionsanlæggene er opstillet.

Det foreslås derfor i *stk. 1*, at ansatte i fødevareregionerne i det omfang, det er påkrævet for at kunne udføre kontrolopgaverne nævnt i dette lovforslag, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse skal kunne få adgang til kyllingehusene og de øvrige anlæg til brug for slagtekyllingeproduktionen.

Bestemmelsen giver ikke hjemmel til skaffe sig adgang til øvrige bygninger, som alene er indrettet til f.eks. beboelse, kontor eller lignende.

Ifølge dyreværnslovens § 24 har politiet, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til et dyrehold. Politiet kan om fornødent tage en sagkyndig med. Den eneste betingelse for politiets adgang er således, at politiet finder et tilsyn påkrævet.

Efter § 24 a i dyreværnsloven har veterinærchefer og andre ansatte i Fødevaredirektoratet og privatpraktiserende dyrlæger, der af Fødevaredirektoratet er bemyndiget hertil, i det omfang kontrol i henhold til et